

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2025-954

26.9.2025

Yrkesskadeforsikringsforeningen

Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)

Ufrivillig fall/hopp fra høyde – omtvistet faktum - arbeidsulykke – yfl. § 11 (1) bokstav a.

Forsikrede var utsatt for en hendelse på jobb i forbindelse med oppføring av et bygg. Han ble innlagt på sykehus og undersøkt for blant annet hodeskade og brudd. Forsikrede opplyste at han ufrivillig hadde hoppet/falt fra en 2-3 meters høyde i forbindelse med løft av en tung bjelke. Foretaket viste til journaler og la til grunn at forsikrede hoppet frivillig og at det derfor ikke forelå en arbeidsulykke. Saken reiste spørsmål om hendelsen skulle anses som en arbeidsulykke, herunder hvilket faktum som skulle legges til grunn. Nemnda la til grunn at forsikredes oppgave var å ta imot en tung bjelke i høyden, og det var dette som førte til forsikredes fall, antakelig grunnet vektoverbelastning slik at han mistet balansen. Etter en konkret vurdering fant nemnda at forsikredes fallulykke var omfattet av det markerte arbeidsulykkebegrepet. Nemnda ga forsikrede medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede var utsatt for en hendelse på jobb 19.9.22 i forbindelse med oppføring av et bygg.

Av journalnotat fra legevakt 19.9.22 fremgår det:

[...] Bygningsarbeider. Fra tidligere frisk forutenom at han har slitt med voldsom tørrhoste siste 3-4 uker. Ingen blodfortynning.

Idag arbeidet de i stillas/ høyere parti (?) og skulle løfte noe tungt over skulderhøyde/bjelke (?) og kjente da plutselig at det ble for tungt og måtte da slippe/hoppet da ned 2 m cirka og landet på begge underekstremiteter og deretter falt han i bakken hvor han da slo høyre side av hodet mot singelstein som lå på bakken. Han kan ikke redegjøre for om det har vært bevissthetstap, men beskriver hodepine og kastet opp umiddelbart. x 1, litt kvalme.

[...]

V/T: Fall. Usikkert vedrørende bevissthetstap. Ingen blodfortynning. Kvalme, oppkast x 1 og hodepine. Konf. pas. med mellomvak kir. så er det ut fra retningslinjer er det i utg. pkt observasjon og ikke CT caput. Pas. meldes til ort.vakt for avklaring mtp brudd rygg og observasjon etter hodeskade.

Lager klar rekvisisjon rtg. thorako-lumbosacralcolumna.

Den samme beskrivelsen og vurderingen kommer frem av sykehushenvisningen 19.9.22 og rekvisisjonen for røntgen samme dag.

Under overskriften «Notat» i journalnotatet fra legevakt 19.9.22 fremgår det følgende:

PROBLEMSTILLING:

Fallskade

FLYTSKJEMA :

Ryggsmerter

KORT SYKEHISTORIE:

Fallt ned frå et stillas ca 2,5 m.

Landa på stein. Også fått støt mot panne.

Har kasta opp. Usikkert om var borte/besvimelse.

Snakkar greit norsk.

Smerte ned høgreflanke/rygg og høgrefot-muskel som er blitt hard.

[...]

Innkomstmemo Fall

Forsikrede ble fraktet fra legevakten til sykehuset med ambulanse samme dag. Av ambulansejournalen fremgår det:

Fall fra stillas, 2-3 meter høyde, mulig bevissthetstap, har et rødt merke høyre side av pannen.

I akuttjournalen fra sykehuset 19.9.22 er det vist til at kontaktårsaken er «Fallskade». Det er videre notert følgende beskrivelse:

Snekker falt ned ca 2,4 m

Slått seg på høyside

Smerter nederste del av rygg

Hoster mye. Tidl. Vært respiratorbeh.

Hostet i 3-4 uker

I poliklinisk epikrise fra sykehuset 19.9.22 er hendelsen beskrevet slik:

Pasient jobber som snekker. På jobb bærte en bjelke som var veldig tung. Måtte kaste fra seg bjelken da han kjente ikke klarte å løfte den. Samtidig falt fra en høyde på 2,5 meter. Fall bevitnet av sjefen, som mente han hadde landet på fot og falt til side. Pasient selv husker ikke hele hendelsen. Han forteller om smerten. Ikke bevitnet hukommelsestap. Oppkast x 2 og har hodepine. Forteller at han mulig slått pannen. [...]

Pasient snakker [annet språk] og lite norsk. U.t. hadde telefon tolk under samtalen.

På grunn av hendelsen ble forsikrede sykmeldt i perioden 19.9.22 til 21.9.22.

Av fastlegejournal 23.9.22 fremgår det følgende om ulykkeshendelsen:

Tlf.time. Snakker noe dårlig norsk, vanskelig å forstå. Ramlet ned/ulykke 19.09. Var på [sykehuset] 3 dgr. Se epikrise. Trenger forts sykemld. Har vondt i rygg og hode, tar Paracet v behov. Ønsker også time. Det fremkommer at han jobber for et [utenlandsk firma] og har kontrakt ut november. Han har kranglet med sjefen og sier han ikke vil tilb på jobb der.

Forsikrede sendte 27.10.22 tips til Arbeidstilsynet vedrørende skadehendelsen. I beskrivelsen av saken har forsikrede skrevet:

Jeg hadde en arbeidsulykke jeg falt fra en høyde på ca 3. meter. Jeg er for tiden sykmeldt og arbeidsgiveren min ønsker ikke å betale meg forsinket lønn. vennligst hjelp

I referat etter møte med Nav 28.11.22 er ulykkeshendelsen beskrevet på følgende måte:

Den 19-09-22 så var du utsatt for en yrkesskade på arbeidsplassen. Du forteller at du, din sjef og [...] holdt på med å ette opp en garage. Dere skulle sette opp en drager uten sikkerhetsutstyr/stillas. Din sjef ønsket ikke å leie stillas/sikkerhet til denne jobben da det kostet for mye penger. Drageren er 10 meter lang, 35 cm tykk og 15 cm bred og den veier 260 kg. Du måtte stå på taket og ta imot drageren. For å gjøre det lettest mulig å få den opp på taket så ble drageren satt på skrå og løftet opp. Du stod i bøyde stilling og skulle håndtere drageren. Plutselig å ramlet du ned på bakken og du husker ikke hva som egentlig skjedde. Du ble liggende på bakken å kaste opp. Du hadde slått deg i hodet, ryggen, venstre kne og ankel og i tillegg så pådro du deg et brokk.

Din arbeidsgiver ønsket ikke å ringe til ambulansen. Arbeidsgiver kjørte deg til legevakten i [Y] og deretter ble du fraktet til sykehuset i ambulanse.

Av fastlegejournal 29.11.22 fremgår det:

[...] mann som vart med i en arbeidsulykke 19.09.22. Falt på jobb jobber som snekker. På jobb bærte en bjelke som var veldig tung. Måtte kaste fra seg bjelken da han kjente ikke klarte å løfte den. Samtidig falt fra en høyde på 2,5 meter. Fall bevitnet av sjefen, som mente han hadde landet på fot og falt til siden. Pasient selv husker ikke hele hendelsen. Han forteller om smerten. Ikke bevitnet hukommelses tap.

Nav godkjente «Hjernerystelse, akutte smerter i nedre del av rygg» som yrkesskade 13.6.23. I samme vedtak ble «brokk og eventuell skade mot fot/anke og kne» avslått.

Forsikrede påklagde vedtaket fra Nav 23.10.23, subsidiært ba forsikrede om omgjøring. Klagen ble avvist av Nav 14.6.24 på grunn av oversittet klagefrist. Nav klageinstans opprettholdt vurderingen om at klagefristen var oversittet 28.1.25. Begjæring om omgjøring ble heller ikke tatt til følge 23.8.24.

Grunnet manglende svar fra arbeidsgiver på forsikredes henvendelser 13.10.23, 17.10.23 og 1.11.23 med forespørsel om informasjon om hvor arbeidsgiver hadde tegnet lovpålagt yrkesskadeforsikring, ble skademeldingen sendt Yrkesskadeforsikringsforeningen (foretaket) 14.11.23. Skademeldingen inneholdt ingen beskrivelse av hendelsen, men det ble lagt ved saksdokumenter fra Nav.

I e-post 6.2.24 oversendte forsikrede en udatert egenerklæring med redegjørelse for ulykken og tegning av ulykkesstedet til foretaket:

Om morgenen, under frokosten, var det en samtale om dagens vær, noe som bidro til at vi bestemte oss for å jobbe ute. Det var relativt varmt og regnfritt, så vi begynte å planlegge og tildele individuelle oppgaver. Vi skulle montere drager på gavlveggene den dagen. Vi ankom arbeidsplassen rundt klokken 08.00. Helt fra starten av var det en diskusjon om å leie en maskin for å plassere drager på toppen av bygningen, da vi følte at den var for tung til å løfte til en høyde på nesten 3 meter. Sjefen nektet blankt og forklarte at leie av maskinen var inkludert i utgiftene hans. Han foreslo for oss at hvis vi ønsket å unngå tunge løft og innsats, kunne vi leie en maskin på egen bekostning. Sjefen ba meg og [A] trekke drageren opp mens han (sjefen) dyttet den. Sammen klarte vi å skyve den ene siden av drageren på gavlveggen. Jeg gikk opp stigen for å komme meg helt på toppen. Neste steg var å legge drageren oppå tennene og løfte den gradvis oppover (en etter en). Jeg ble valgt til denne oppgaven, mens sjefen og [A] som stod nede- presset drageren opp i min retning. Strukturen jeg sto på var veldig smal. Jeg hadde veldig lite plass under føttene, nøyaktig en 148 mm bred bjelke stod jeg på. Bygget var ikke sikret med stillas. Da jeg løftet drageren til neste tann, følte jeg at jeg ble svimmel og varm av vekten til bjelken som ble presset mot meg. Da mistet jeg plutselig balansen og falt ned på bakken på utsiden av bygningen, på småstein og mistet bevisstheten, der jeg kastet opp. Jeg våknet med sterke ryggsmarter og svimmelhet. Jeg følte i det øyeblikket at jeg ikke var i stand til å bevege meg normalt. Jeg hadde revet hull på hodet og på venstre leggbein. Jeg ba sjefen min ringe ambulanse. Men han nektet og tilbød seg å kjøre meg personlig til sykehuset i Y. Jeg gikk med på det. Da vi ankom, kommuniserte sjefen min med sykehuspersonalet på engelsk. Dessverre snakker jeg ikke språket, og jeg visste ikke nøyaktig hva han fortalte dem. På kvelden samme dag anmeldte jeg hele situasjonen til politiet, og i de påfølgende dagene beskrev jeg ulykken til Arbeidstilsynet.

Når det gjelder spørsmål om svimmelhet:

Jeg følte meg fin den dagen og jeg merket ikke noen rare symptomer eller noe som kunne gjøre meg bekymret med tankene om min helse. Jeg begynte å føle meg svimmel like før jeg falt.

Jeg holdt nok gradvis pusten når jeg løftet, og jeg tror det er naturlig når en plukker opp en veldig tung gjenstand.

Foretaket avsto erstatningskravet 4.4.24. Forsikrede påklagde foretakets avgjørelse 6.5.24. Foretaket vurderte saken på nytt og opprettholdt sin vurdering 26.11.24.

Forsikrede mottok 22.1.25 e-post fra sin venninne med redegjørelse av deres telefonsamtale på ulykkesdagen:

Den 19. september 2022. om kvelden ringte meg. [forsikrede]. Han fortalte meg at han hadde arbeidsulykke og falt fra en høyde der han jobbet. Han fortalte videre at han har vondt i ryggen, er forslått og befinner seg på sykehuset på nåværende tidspunkt. Han var forvirret. og ba meg om hjelp fordi han ikke kan godt norsk og ikke vet hva han skal gjøre videre. Jeg rådet han til å ringe politiet og deretter melde ulykken til det norske institusjonen-Arbeidstilsynet. og når helsetilstanden blir bedre, bør han melde fra om arbeidsulykke til NAV. og gjennomføre formalitetene knyttet til ulykken.

Forsikrede påklaget foretakets avgjørelse til Finansklagenemnda 25.2.25. I klagen er hendelsen beskrevet slik:

På ulykkesdagen jobbet [forsikrede] sammen med daglig leder/eier [B] og, [A]. Arbeidsteamet bestod av disse tre personene. Oppdragsgiveren for dette arbeidsoppdraget var [C] og [D], [GATE Z], [STED X]. På denne adressen skulle de tre bygge en garasje, og oppgaven for dagen var å utføre arbeid relatert til bygging av garasjetaket.

På morgenen ulykkesdagen samtalte de tre om at [B] burde leie inn utstyr/maskin til å få den svært tunge drageren opp på reisverket. Drageren var 10 meter lang, dybde 35 cm og lengde 15 cm. Vekten var ca. 250-300 kg. Både [forsikrede] og [A] ville ikke å løfte den tunge drageren opp manuelt, men arbeidslederen [B] ville ikke bruke penger på sikkerhetstiltak. Det var ikke oppført noe stillas, ei heller noen form for fallsikring rundt reisverket. [Forsikrede] mener at denne unnlatelsen og en rekke andre forhold innebar brudd på arbeidsmiljølovens HMS-regler. Dessverre ble ikke [forsikrede] sitt varsel til Arbeidstilsynet fulgt opp, jf. nedenfor.

[Forsikrede] fikk ikke gjennomslag for sine protester, og måtte klatre opp på reisverket alene for å ta imot drageren som de to andre dyttet opp til ham nedenfra. Bjelken/reisverket han stod på ved utførelsen av denne arbeidsoppgaven var ca. 15 cm bred og befant ca. 3 meter over bakken. Det var ingen form for sikring eller verneutstyr, som for eksempel en line som man kunne holde seg fast i, ei heller hadde [forsikrede] hjelm for å beskytte hode hvis han skulle falle. Idet [forsikrede] løftet drageren ble han svimmel og varm, og plutselig mistet han balansen og falt/hoppet ned på bakken, på småstein. [Forsikrede] besvimte umiddelbart. Da han våknet, kastet han opp. Han hadde vondt i hele kroppen, herunder hode, rygg og ben. Han fikk skrubbsår på hode og på beina. Han ble liggende på bakken en stund. [Forsikrede] ba omsider [B] ringe ambulanse, noe [B] nektet å etterkomme. [B] og [A] hjalp til etter hvert, og [B] kjørte [forsikrede] til den kommunale legevakten i [Y] i 12-tiden. I bilen på vei til sykehuset var [forsikrede] dårlig og hadde vondt i hode, ryggen og beina. På sykehuset ble det tatt røntgen av ryggen. Det var ingen synlige brudd på bildene. Det var arbeidsleder [B] som snakket med helsepersonellet på sykehuset. [Forsikrede] snakker kun [annet språk], han er ikke god i verken engelsk eller norsk. Personalet på sykehuset ville snakke med [B] da det var lettere for dem å forstå hva som hadde skjedd. [Forsikrede] ble igjen alene på sykehuset, og [B] hentet han senere på kvelden.

Forsikrede vedla bilder av ulykkesstedet, samt uttalelse fra forsikredes ektefelle.

Av den udaterte uttalelsen fra forsikredes ektefelle fremgår det:

Den 19 september. 2022, seint på kvelden mens jeg badet barnet, ringte mannen min fra sykehuset og fortalte at han hadde ulykke på jobben. Mannen min fortalte meg at han sto på veggen og prøvde å trekke en tung bjelke på bygningskonstruksjonen mens sjefen hans og broren til sjefen dyttet den nedenfra. Mannen forteller at han mistet balansen og falt fra høyden ned på bakken.

Å høre dette skremte meg, og jeg merket i stemmen til mannen min at han hadde vondt og var engstelig.

Han sa at han er under oppsyn av leger, og at sjefen hans kjørte han på sykehuset, og at nå sjefen hans snakker med personalet fordi mannen min snakker dårlig norsk og ingen engelsk i det hele tatt.

Jeg var så redd at beina mine ga etter under meg og forferdelige tanker kom opp i hodet mitt- om at mannen min kunne være brukket og at jeg ikke kunne se han. Jeg måtte passe ta meg av vårt [...] barn [...].

Mannen min kjente at jeg var bekymret fordi stemmen min begynte å sprekke og han begynte å forsikre meg om at alt vil bli bra og at det er det viktigste å fokusere på.

Han sa også at han vil ringe en [utenlandsk] dame, [E], som bor i Norge, og han vil be henne om hjelp og veiledning om hva han skal gjøre videre. Jeg fikk ikke sove hele natten for jeg var så bekymret for mannen min.

Forsikrede har i det vesentlige anført at han er påført en yrkesskade som skyldes en arbeidsulykke etter det avdempede ulykkesbegrepet.

Forsikrede har anført at det avdempede ulykkesbegrepet er mest relevant å anvende, men at ulykken dekkes også av det markerte ulykkesbegrepet. Hele hendelsesforløpet bør ses på som en sammenhengende ulykke.

Uhellet bør kategoriseres som et fall og ikke et hopp. Fallet kan ikke anses som frivillig. Vekten fra drageren medførte at forsikrede ble svimmel og mistet balansen, noe som førte til fallet/hoppet. Fallet skjedde under tidspress. Hadde forsikrede ikke blitt svimmel og mistet balansen, hadde «han selvsagt ikke 'hoppet' fra en slik høyde. Da hadde han holdt seg på bjelken og forsøkt å gå ned stigen kontrollert uten å risikere fallskader.»

Fallet er et resultat av at arbeidsgiver ikke har sikret byggeplassen, samt brukt lift og/eller maskin til å løfte drageren. Forsikrede har vist til LF-2016-155765 og HR-2024-1982-A. Til forskjell fra nevnte Høyesterettsdom var forsikrede 3 meter over bakken på en 14,8 cm bred bjelke og holdt cirka 250 – 300 kilo tung drager uten sikring, etter press fra arbeidsgiver.

Helsepersonalet har umiddelbart etter uhellet registret skaden som en fallskade og skrevet at forsikrede skadet seg fordi han falt ned cirka 2,4 meter. I ambulansejournalen er det notert fall fra 2 – 3 meters høyde. Forsikrede mente selv at høyden var cirka 3 meter, noe som underbygges av vedlagte bilder av reisverket.

Dersom nemnda likevel skulle mene at ulykken var et frivillig hopp, har forsikrede vist til at personskader som oppstår etter et hopp, ikke godkjennes som yrkesskade med mindre noe uforutsett oppstår, jf. TRR-1973-832. Har arbeidstakeren kontroll over hoppets høyde og lenge uten spesielt tidspress, godkjennes skaden ikke som ulykkesbetinget. Det er sikker praksis at dersom hoppet skjer i en presset situasjon, godkjennes fallskadene som yrkesskader. Forsikrede hadde ikke kontroll på situasjonen og var i vanskelig arbeidssituasjon, jf. LG-2008-124827.

Forsikrede har videre anført at det ikke har nevneverdig betydning når på dagen et journalnotat er datert/utarbeidet. I saken foreligger det en rekke journalnotater som underbygger at forsikrede har skadet seg som følge av et fall fra stillaset, blant annet dokumentasjon fra ambulansejournal, legevakst og sykehuset hvor ulykken en rekke steder er referert til som et fall.

Forsikrede har bestridt at saken ikke er egnet for skriftlig behandling. I en rettslig prosess vil bevissituasjonen i hovedsak knytte seg til den skriftlige dokumentasjonen, slik som for nemnda, med unntak av noe supplerende bevisførsel i form av vitne/partsforklaring.

Avslutningsvis bemerket forsikrede at yrkesskadeforsikringsloven § 11 første ledd bokstav c ikke er påberopt, da forsikrede mener at ulykken klart omfattes av yrkesskadeforsikringsloven § 11 første ledd bokstav a.

Foretaket har prinsipalt anført at saken reiser bevismessige spørsmål som ikke er egnet for skriftlig saksbehandling jf. FinKN-2024-967 og at saken av den grunn bør avvises.

Subsidiært har foretaket anført at forsikredes skade ikke skyldes en arbeidsulykke.

Hendelsesforløpet i saken var en del av en planlagt arbeidsoperasjon. Vekten var kjent og ikke uventet, og det var flere på jobben som fordelte vekten mellom seg. Det vesentlige av vekten må ut fra tegning og beskrivelse vært på bakkeplan/på de øvrige menn.

Hoppet må anses som et frivillig hopp, noe som faller utenfor det markerte og avdempede ulykkesbegrepet, jf. lovens ordlyd og langvarig praksis, eksempelvis TRR-2017-852, FinKN-2018-473, FinKN-2021-1293 og TRR-2021-2124. Arbeidsoppgaven og formålet med ærendet på ulykkesstedet, hadde nær tilknytning til forsikredes arbeid. Det må forstås at oppgaven lå godt innenfor rammene for skadelidtes arbeid. Høyden var også kjent for skadelidte.

Foretaket har videre anført at skader som skyldes det senere fallet etter landingen må ses som en forlenget del av det innledende hoppet. Det synes anstrengt å sile ut det som dekningsmessig etter yrkesskadeforsikringsloven. Skadehendelsen må ses samlet som en hendelse, sammenlignet med FinKN-2017-394. I foreliggende sak er det som Nav i vedtak av 13.6.23 angir som «fallet» en direkte og umiddelbar følge av hoppet og må vurderes som en samlet hendelse.

I alle tilfelle er fall fra samme høyde uten plutselig ytre årsak uansett ikke godkjent som arbeidsulykke etter yrkesskadeforsikringsloven § 11 første ledd bokstav a, jf. HR-2014-1982-A. Hendelsesforløpet anses heller ikke å være omfattet av yrkesforsikringsloven § 11 første ledd bokstav c.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Spørsmålet er om hendelsen 19.9.22 er en arbeidsulykke etter yfl. § 11 første ledd bokstav a, jf. folketrygdloven § 13-3.

Det er kravstiller, altså forsikrede, som har bevisbyrden for at vilkårene for erstatning er oppfylt. Det innebærer at det er forsikrede som i tilstrekkelig grad må sannsynliggjøre at skaden skyldes en arbeidsulykke, samt at et gitt faktum fremstår som mest sannsynlig.

Ved tvil om hvilke faktiske forhold som skal legges til grunn for den rettslige vurderingen, må de ulike bevisene vurderes og veies opp mot hverandre. I bevisvurderingen tillegger nemnda tidsnære bevis størst vekt. Særlig gjelder dette tidsnære beskrivelser foretatt av fagfolk for å få klarlagt en tilstand, som for eksempel nedtegnelser i legejournaler om funn og pasientens symptomer. Bevis som er tilkommet senere tillegges mindre vekt, spesielt opplysninger som har tilkommet etter at det oppstod uenighet med foretaket. Dette er i tråd med prinsippene Høyesterett har lagt til grunn for bevisvurderinger, jf. HR-2019-2336-A avsnitt 35, HR-2018-2344-A og Rt-1998-1565, og er dessuten også et utslag av nemndas rent skriftlige saksbehandling.

Den mest tidsnære dokumentasjonen er journalnotat 19.9.22 fra legevakt. De fremgår av journalnotatet at det på legevakten ble innrapportert at forsikrede var utsatt for en fallskade. Det er vist til at forsikrede «Falt ned fra et stillas på 2,5 m. Landa på stein. Også fått støt mot panne. Har kasta opp. Usikkert om var borte/besvimelse. [...]». Under «Innkomstmemo» er det rapportert «Fall». Det er videre i journalnotatet beskrevet at «Idag arbeidet de i stillas/ høyere parti (?) og skulle løfte noe tungt over skulderhøyde/bjelke (?) og kjente da plutselig at det ble for tungt og måtte da slippe/hoppet da ned 2 m cirka og landet på begge underekstremiteter og deretter falt han i bakken hvor han da slo høyre side av hodet mot singelstein som lå på bakken.»

Det fremkommer av notat at forsikrede kom i følge med sin kollega og at forsikrede bare snakker litt norsk. Samme beskrivelse er vist til i både henvisningen til sykehuset 19.9.22 og rekvisisjonen for røntgen samme dag.

I journalnotat fra ambulansen 19.9.22 er også «fall» nevnt. Det er notert at fallet gjaldt fra «2-3 meter høyde». Også akuttjournalen fra sykehuset 19.9.22 nevner at kontaktårsaken er fallskade fra cirka 2,4 meters høyde.

Den polikliniske epikrisen fra sykehuset 19.9.22 samsvarer i stor grad med det første tidsnære journalnotatet i saken fra legevakten. Det er beskrevet at forsikrede «Måtte kaste fra seg bjelken

da han kjente ikke klarte å løfte den. Samtidig falt fra en høyde på 2,5 meter.» Det er opplyst at det ble brukt tolk under denne samtalen. Til sammenligning fremgikk det av journalnotatet fra legevakten at forsikrede måtte «[...] slippe/hoppet da ned 2 m cirka [...]». Nemnda forstår det slik at forsikredes kollega var tolk under denne samtalen.

Fastlegejournal 23.9.22 viste til at forsikrede «ramlet ned/ulykke 19.9.22» og 29.11.22 viste til at forsikrede «[...] bærte en bjelke som var veldig tung. Måtte kaste fra seg bjelken da han kjente ikke klarte å løfte den. Samtidig falt fra en høyde på 2,5 meter [...]»

Forsikrede hadde møte med Nav 28.11.22, hvor det ble skrevet referat. I referatet er det beskrevet at drageren var «10 meter lang, 35 cm tykk og 15 cm bred og den veier 260 kg. Du måtte stå på taket og ta imot drageren. For å gjøre det lettest mulig å få den opp på taket så ble drageren satt på skrå og løftet opp. Du stod i bøydd stilling og skulle håndtere drageren. Plutselig så ramlet du ned på bakken og du husker ikke hva som egentlig skjedde.» Det er vist til at forsikrede «ramlet ned» etter å ha prøvd å håndtere drageren.

Første gang forsikrede selv forklarte hva som skjedde var i melding til Arbeidstilsynet 27.10.22, litt over en måned etter skadehendelsen. Forsikrede skrev da at han hadde en arbeidsulykke og «falt fra en høyde på ca 3. meter.» Neste gang forsikrede selv beskrev skadehendelsen var i egenerklæring datert 6.2.24. Forsikrede skrev:

Da jeg løftet drageren til neste tann, følte jeg at jeg ble svimmel og varm av vekten til bjelken som ble presset mot meg. Da mistet jeg plutselig balansen og falt ned på bakken på utsiden av bygningen, på småstein og mistet bevisstheten, der jeg kastet opp.

Den tidsnære dokumentasjonen beskriver ikke konkret tyngde på bjelken. Bildene som er fremlagt i saken beviser at bjelken var lang og stor, noe som tilsier at den har vært tung. Bildene sannsynliggjør videre at bjelken/konstruksjonen forsikrede sto på var en smal bjelke og høyden utgjorde cirka 2–3 meter, uten at den konkrete bredden på bjelken og høyden på konstruksjonen er dokumentert. Bildene viser også at underlaget rundt konstruksjonen var jord med grus og mellomstore steiner.

I tråd med prinsippene for bevisvurderingen nevnt ovenfor legger derfor nemnda mindre vekt på dokumentasjonen fra etter at det oppsto tvist med foretaket. Heller ikke dokumentasjon tilkommet etter at det forelå et delvis avslag fra Nav 13.6.23 tillegges stor vekt. Dette gjelder egenerklæringen fra forsikrede datert 6.2.24, e-post fra forsikredes venninne 22.1.25 og uttalelsen fra forsikredes ektefelle. Uttalelsen fra forsikredes ektefelle er udatert. Det er etter nemndas syn ikke sannsynliggjort at uttalelsen er tidsnær.

På bakgrunn av det samlede bevisbildet legger nemnda til grunn at forsikrede den 19.9.22 arbeidet med oppføring av en garasje. I den forbindelse sto forsikrede på en smal bjelke opp på en cirka 2–3 meter høy garasjekonstruksjon uten noe form for sikring eller verneutstyr. Det var heller ikke noe stillas rundt konstruksjonen. Forsikredes arbeidsoppgave var å ta imot og løfte bjelken over skulderhøyde opp på konstruksjonen. Da forsikrede løftet bjelken, kjente han at den var for tung. Etter nemnda syn skjedde det noe utenfor forsikredes kontroll, som førte til at han mistet balansen slik at han fallt/hoppet ned cirka 2–3 meter på grusdekke.

Nemnda tar først stilling til om forsikrede har vært utsatt for en arbeidsulykke etter yfl. § 11 første ledd bokstav a.

Etter bestemmelsen dekker yrkesskadeforsikringen skade og sykdom forårsaket av en arbeidsulykke (yrkesskade). Det følger av forarbeidene til loven at begrepet arbeidsulykke skal forstås på samme måte som i folketrygdloven (ftrl.) § 13-3, jf. Ot.prp. nr. 44 (1988-1989) s. 89. Om det nærmere innholdet i ftrl. § 13-3 annet ledd. I denne bestemmelsen defineres dels et markert

ulykkesbegrep og dels et avdempet ulykkesbegrep. Det markerte ulykkesbegrepet forutsetter en plutselig eller uventet ytre hending, mens det avdempede ulykkesbegrepet gjelder "en konkret tidsbegrenset ytre hending som medfører en påkjenning eller belastning som er usedvanlig i forhold til det som er normalt i vedkommendes arbeid".

Nemnda vurderer først om forsikredes fall 19.9.22, er omfattet av det markerte ulykkesbegrepet. Som nevnt ovenfor forutsetter det markerte ulykkesbegrepet en ytre hending som har skjedd plutselig og uventet.

I praksis fra trygdemyndighetene de siste 20 årene har fallulykker under arbeid vært ansett som en arbeidsulykke. Etter HR-2024-1982-A har rettsbildet endret seg ved at fallulykker som skyldes sykdom eller illebefinnende ikke lenger omfattes av arbeidsulykkebegrepet. I aktuelle sak er det ikke holdepunkter for at forsikrede hadde noen helsemessige plager før fallet.

Nemnda legger som nevnt over til grunn at fallet skjedde som et resultat av at forsikrede skulle ta imot og løfte over skulderhøyde en stor og tung bjelke, mens han selv sto på en høy konstruksjon på en smal bjelke uten sikring eller annet verneutstyr. Forsikrede falt 2-3 meter ned fra en garasjekonstruksjon som han var med på å oppføre. Et slikt fall har et betydelig skadepotensial. Forsikredes oppgave var å ta imot en tung bjelke i høyden, og det var dette som førte til forsikredes ufrivillige fall, antakelig grunnet vektoverbelastning slik at han mistet balansen. Som lagt til grunn ovenfor skjedde det etter nemndas syn noe utenfor forsikredes kontroll, som førte til at han mistet balansen og derfor falt/hoppet ned cirka 2-3 meter på grusdekke. Nemnda finner det sannsynliggjort hendelsen må vurderes som en ufrivillig fallskade.

Etter en konkret vurdering finner nemnda at forsikredes fallulykke 19.9.22 er en skadehendelse som omfattes av det markerte arbeidsulykkebegrepet, jf. yfl. § 11 første ledd bokstav a.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Forsikrede gis medhold.

Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Malling (leder), Barbro Paulen (bransjerepresentant) og Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).